From: "10.2.e " <10.2.e @gmail.com>
Sent: Wed, 17 Feb 2021 15:32:07 +0100
To: "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>
Subject: Re: Overlast groenstrook Jeltje de Bosch Kemperpad

Geachte 10.2.e

Dank u wel voor uw vriendelijke mail. Ik krijg weer een beetje hoop, als ik het zo lees, hoop of leefbaarheid.
Ik onderschrijf volledig wat ik in uw woorden lees, het gaat om gedrag en dat is moeilijk te veranderen, maar het kan wel. Dat zie ik ook bij mijn leerlingen, gedrag veranderen kost tijd. Belangrijk is dat iedereen precies weet wat de regels zijn en welke gevolgen het heeft wanneer iemand zich niet aan de regels houdt. Dan kun je wijzen op de regels, de afspraken. Anders geldt het recht van de sterkste, of van degene met de grootste mond. En volgens mij moet je dat niet willen in een woonbuurt.

Ik geef u (als 10.2.e) deze mee: Op veel scholen geldt deze eenvoudige regel waar alle gedra aan getoetst kan worden: 'Op school is het voor iedereen prettig'. Wanneer er storend gedrag plaatsvindt is het voldoende om een leerling te vragen: 'En, is dit prettig voor hem/haar?' Als het antwoord 'nee' is, is het vrij simpel, dan houd je op met het gedrag, want op school is het voor iedereen prettig.

U mag mijn punten gebruiken als aanvulling op het beeld dat u op schrift heeft gezet en ik krijg graag verslag van de aanvullingen zodat ik op de hoogte blijf van de stappen die gezet worden. Ik vraag mijn buurvrouw 10.2.e) die ook veel overlast ervaart of ze nog éénmaal de moeite wil nemen om de overlast die ze ervaart op papier te zetten.

Vriendelijke groeten,
10.2.e
10.2.e

Op wo 17 feb. 2021 om 13:38 schreef 10.2.e <10.2.e @amsterdam.nl>:

> Geachte 10.2.e
> Dank voor uw mail! Het klopt dat ik graag in contact kom met de bewoners die overlast hebben van het gebruik van het postzegelparkje.
> Ik hoor wat u zegt en begrijp volledig wat dat voor effect heeft op de leefbaarheid in uw woning en de tuin én op uw welzijn. Ik ben dan ook erg blij met het beeld dat u schetst en vind het zeker niet overdreven wat u schrijft.
> Ik snap eveneens volledig dat u vindt dat het stadsdeel niets voor de bewoners doet. Ik hoop daar verandering in aan te brengen.
> Het afgelopen jaar heeft mijn collega 10.2.e veel werk verzet om aan te tonen dat de geluidsoverlast reëel is, onder andere met een geluidsonderzoek met rapport en een enquete onder 1500 adressen in de omgeving van het parkje. Hij heeft ook de voorbereidingen getroffen om een verbodsbord voor het gebruik van de voetbalkooi na 21.00 uur te plaatsen. Het bordje is in de maak en ik verwacht dat deze snel opgehangen wordt. Dat lost het probleem van de geluidsoverlast niet op, want dat probleem is niet zo snel op te lossen. Dat betekent niet dat we het niet gaan proberen.
> Ik heb recent het dossier overgenomen van 10.2.e Het dossier is ook aan een andere portefeuillehouder overgedragen. Dat laatste heeft te maken met de portefeuilles van de portefeuillehouders (van Veiligheid naar Openbare Ruimte). De portefeuillehouder en ik hebben kennismakingsgesprekken gevoerd met steeds meer bewoners via MSTeams, telefoon en e-mail. Ik ben niet onbekend met de overlast die in de afgelopen vijf jaar enorm is toegenomen. Mijn eerste stap is om een goed en feitelijk beeld te krijgen van de situatie. Dat beeld is belangrijk om richtig de oplossingen te gaan. Dat beeld moet bij iedereen die belanghebbende is hetzelfde zijn. Ik accepteer namelijk niet dat de bewoners die dagelijks de overlast hebben weggezet worden als een stelletje zeurpieten. Want dat zijn ze niet! Daarom is een feitelijk en gezamenlijk gedeeld beeld van de situatie en het gebruik de basis om constructief met elkaar aan oplossingen te werken. Het probleem lijkt simpel maar de oplossingen zijn complex. Plezier voor de een is de pijn voor de ander. Het pleintje is m.i. niet het probleem maar het continue geluid dat voorgebracht wordt door het gebruik. De complexiteit zit ‘m in de vele gebruikersgroepen die elkaar opvolgen, de wijze van gebruik, de tijden van gebruik, met andere woorden we hebben het hier over gedrag. Het ophangen van gedragsregels, verbodsborden, inzetten van straatcoaches, handhaving en politie vangt maar een klein stukje af van het probleem en lost het niet op. Mensen zijn niet rationeel als ze plezier hebben en

zeker niet als iemand hen wijst op herrie, dus is aanspreken op gedrag, beboeten enzovoorts een gebed zonder end.
Ik zeg overigens niet dat we het niet moeten overwegen en doen. Het plaatsen van het verbodsbord voor gebruik van de voetbalkooi na 21.00 uur met een verwijzing naar een artikel in het Wetboek van Strafrecht doen we gewoon.
Er zijn ook punten die voor de mensen die overlast hebben, de gebruikers, de bestuurders niet onderhandelbaar zijn. Ik wil die boven tafel hebben, want als dat niet boven tafel is dan frustreert dat de onderhandelingen. En daar gaan we uiteindelijk naar toe. We moeten met alle belanghebbenden onderhandelen over de maatregelen waarvan we allemaal vinden dat ze genomen moeten worden. Voor die onderhandeling is de waarde van de stem belangrijk om vooraf bepaald te hebben en het erover eens te zijn. Dus welke waarde heeft uw stem en welke waarde heeft de stem van de gebruiker die op de Bilderdijkstraat woont. Er is nog veel meer waar we vooraf aan moeten denken en over eens moeten zijn voordat we het gesprek gaan voeren over de oplossingen.
Ik wil niet dat dit nog eens jaren gaat duren. Ik kan geen garantie geven dat het voor de zomer is opgelost, maar we gaan er wel voor.
Ik begrijp als u denkt daar gaan we weer, we hebben al heel veel gepraat, geschreven, geroepen dat het niet langer kan. Alleen ik zie geen andere weg dan het op beschreven wijze te doen. Het enige dat ik u nu kan meegeven is dat zowel de portefeuillehouder als ik gebrand zijn om het probleem goed aan te pakken en ons in te zetten om ervoor te zorgen dat het parkje ook uw plezier weer wordt.
Ik heb een verslag gemaakt van het gesprek dat ik met twee leden van de bewonerscommissie DeBoschBiemond heb gehad. Daarin ben ik gestart met het beschrijven van het beeld. Ondertussen is dat verslag een werkdocument geworden die ik graag deel met de belanghebbenden. Mag ik uw punten gebruiken als aanvulling op het beeld dat ik op schrift heb gezet? Uiteraard krijgt u en de andere bewoners, waar ik nu contact mee heb, dat verslag en de aanvullingen (die er steeds worden ingezet) zodat u op de hoogte bent van de stappen die gezet worden.
Ik kan uw zorgen nu niet wegnemen, maar hoop dat in de nabije toekomst wel gedaan te hebben of althans gereduceerd te hebben naar een acceptabel niveau.
De inhoud van mijn mail mag u ook delen met anderen. Mocht u naar aanleiding van mijn mail nog vragen, opmerkingen of aanvullingen op het proces hebben dan hoor ik ze graag. We staan samen voor deze opgave.
Fijne dag!

Met vriendelijke groet,

10.2.e
Programmamanager
Stadsdeel West

Gemeente Amsterdam

M | 10.2.e
10.2.e @amsterdam.nl

Amsterdam.nl

Werkdagen: ma, di, wo en do

Op dit bericht is een proclaimer van toepassing: amsterdam.nl/proclaimer

> Op 17 feb. 2021, om 10:10 heeft 10.2.e <10.2.e @gmail.com> het volgende geschreven:
>
> Geachte 10.2.e
> Van 10.2.e begreep ik dat u 10.2.e opvolgt en graag in contact wil komen met een ieder die overlast ervaart van de recreanten op de groenstrook Jeltje de Bosch Kemperpad.

Ik ben een van die mensen die direct aan de groenstrook woont (woning naast de hoekwoning bij de tafeltennistafel en de jeu de boules baan) en veel overlast ervaart. Dusdanig dat ik mij vorige zomer realiseerde dat ik hier eigenlijk niet meer wil wonen.
Inmiddels woon ik 23 jaar op dit terrein, in het begin was de strook een 'groene oase' waar bewoners uit de directe omgeving kwamen genieten van de rust en de stilte. De afgelopen jaren (de laatste 5 jaar het snelste) is deze oase veranderd in een plek die gedomineerd wordt door jonge blanke ouders en hun kinderen en door studenten. Zij komen niet langer alleen uit de directe omgeving, maar vanaf de Overtoom en de zijstraten tot over de Jan Pieter Heijestraat tot voorbij de Kinkerstraat en tot de Bilderdijkstraat (heb ik diverse keren nagevraagd). Nu is het koud, en winter, en is hier weer rust. In het voorjaar en de zomer lijkt de strook meer op een drukke camping dan op een groenstrook. De afgelopen zomer, tijdens de lockdown, was het hier niet te harden vanwege de geluidsoverlast.
Ik zou graag zien dat er een **alcoholverbod** komt voor onze strook. En een **verbod op versterkte muziek**. Dat deze groenstrook weer een 'oase' wordt waar iedereen van kan genieten, en niet alleen die extraverte, drinkende, feestende en schreeuwende mensen die nu de boventoon voeren. Maar goed, dat zijn de mensen met de grootste mond die zich het beste kunnen organiseren. En natuurlijk is het voor hen belangrijker dat ze kunnen feesten en drinken dan dat ze rekening houden met omwonenden.
Vrijwel dagelijks in het voorjaar en de zomermaanden:
- 's Morgens vroeg trainen de eerste sportgroepjes met versterkte muziek.
- Vanaf een uur of 10, 11 verschijnen de eerste jeu-de-boule spelers die bij iedere bal schreeuwen en joelen en ook vaak versterkte muziek meebrengen.
- De ouders met kinderen die in het speeltuintje spelen veroorzaken weinig geluidsoverlast. Ze laten helaas een enorme hoeveelheid oud plastic speelgoed achter.
- Ouders gaan vanaf een uur of vier borrelen bij de ronde plantenbak. Wanneer zij aangeschoten raken is er veel geluidsoverlast, vaak hebben zij ook versterkte muziek bij zich.
- De tafeltennistafel wordt vrijwel dagelijks als borreltafel gebruikt. Soms wordt er zelfs gebarbequed op de tafel.
- Er zijn weken dat er meerdere feesten per dag op de groenstrook georganiseerd worden. Uiteraard met drank en versterkte muziek.
Het gekste tot nog toe:
- Een kinderfeestje met enorm luchtkasteel / springkussen naast het speeltuintje dat de hele zondag met een brommende motor voortdurend opgeblazen werd.
- Groot kleuterzwembad dat urenlang met water uit het drinkfonteintje werd gevuld.
- Feestvierders die bij mijn buurman 's avonds gingen vragen om elektriciteit voor hun versterkte muziek (1 meter van zijn tuin).
En ja... Ik ben er heel vaak naar toe gelopen om te vragen of de muziek zachter kon en of ze rekening met omwonenden wilden houden...
En ja... Ik heb keer op keer een grote mond gekregen.
En ja... Ik vraag het vriendelijk. Ik ben leerkracht op een basisschool en ben gewend om met ouders en kinderen om te gaan, ook in conflictsituaties.
Meest gehoord:
1. Trut, dan moet je niet in Amsterdam gaan wonen! (ik woon bijna mijn hele leven in Amsterdam).
2. Dit is openbare ruimte, we hebben niks met jou te maken! (ja, ik weet het, het is nu een 'postzegelparkje' geworden, wat klinkt als openbaar, bedacht door mensen die hier zelf niet wonen).
3. Ik hoef naar jou niet te luisteren, dan ga je toch ergens anders wonen? Wat kost dat nou, zo'n huurwoninkje?
4. Dan doe je je ramen toch dicht?
5. Ik geef hier maar 1 keer per week / maand / jaar een borrel.
6. Ik woon hier ook. Waar dan? Nou, voorbij de Bilderdijkstraat. (uhhhhhh, waarom kom je dan hier???)
En weet u, ik ben er moe van. De roosters voor frisse lucht blijven gedurende de zomermaanden gesloten vanwege de geluidsoverlast, net als deuren en ramen. In huis draag ik oordoppen als ik moet werken. Mijn tuin is alleen om een uur of 6 in de ochtend en na middernacht een rustige plek om te zitten, of wanneer het regent. In de zomer eet ik niet langer in de tuin maar binnen. Ik nodig bij mooi weer niet langer vrienden thuis uit, omdat we alleen binnen met de ramen dicht kunnen zitten. Hoe anders was dit... En ik denk steeds vaker: Kom ik hier ooit nog weg??? Want de woningmarkt zit op slot. Ik werk hard voor de kost, ik woon hier niet gratis. Dat het stadsdeel niets voor bewoners doet, dat stemt mij somber. Blijkbaar is het plezier van de recreërenden belangrijker dan het woongenot van de bewoners.
Vriendelijke groeten,

10.2.e

bewonder 10.2.e naast de jeu de boulebaan en de tafeltennistafel.

De gemeente Amsterdam streeft naar optimale dienstverlening en zorgvuldige afhandeling van e-mailverkeer. Als deze e-mail niet voor u is bestemd,

laat dit dan weten aan de afzender en verwijder de e-mail. Voor meer informatie: www.amsterdam.nl/proclaimer.